

FUNGUS

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE NEDERLANDSCHE MYCOLOGISCHE VEREENIGING

WINTERSWIJKSE FLITSEN

Verlag excursie Ned. Myc. Vereeniging op 14 en 15 October 1939

De regen, die 's morgens met stromen naar beneden plentst en onze reistoebereidselen accompagneert, belooft weinig goeds en is zelfs voor mycologen wel wat al te overvloedig. Desondanks is de deelname, ook gezien de tijdsomstandigheden en plaats, zeer goed, meer dan 20 leden zijn aanwezig.

Als we dan voor onze eerste wandeling naar Bekkendellen gereedstaan met den heer ten Houten, die het terrein goed kent als gids, is de stortvloed overgegaan in een miezerige motregen, die onze activiteit en opgeruimdheid in het minst niet verstoort. De zwammen hebben bij zulk weer hun „jour”, dat kunnen we al dadelijk vaststellen bij *Psathyrella subatrata*, waar we een mooie groep van vinden op een oude bladerhoop.

Flammula gummosa ziet er op z'n kleverigst uit en in een laantje, waar een zweepende storm over onze hoofden vaart, en een regen van bladeren neerwarrelt, groeien grote toefen van *Tricholoma albobrunneum*, die er ook al op hun voordeligst uitzien.

Telkens als er iets gevonden wordt, rennen we als kuikens naar een kloek te hoop om te horen, wat onze „keien” er van zeggen; want, wie wijs is, buit natuurlijk deze concentratie van mycologische ervaring volledig uit. Het is hierom, dat we de afwezigheid van Smits, die door ongesteldheid verhinderd is, zeer betreuren en we hopen allen op z'n spoedig herstel.

De vele veranderingen in de nomenclatuur brengen sommige leden tot wanhoop en het is dan ook niet aardig, dat als men denkt z'n vriend Jansen goed te kennen, hij zich op een goede dag presenteert als Pieterse.

De middagexcursie voert ons naar het Woold, waarbij we gebruik maken van een subfossiel autobusje, royaal door onzen penningmeester gratis beschikbaar gesteld. Hiermede halen we eerst een nieuw lid van de trein, die, dank zij de allergenoeglijkste stemming, zich onmiddellijk „en familie” voelt, en wat niet ieder te beurt valt, meteen door onzen voorzitter persoonlijk verwelkomd wordt.

De zwammenflora in het naaldbos is vrij eenvormig en bestaat hoofdzakelijk uit *Cortinarii* en *Russula*'s, en een enkel exemplaar van *Paxillus panuoides*. Als we later op de middag op een terrein belanden, waar wat meer te vinden is, o.a. *Hygrophorus nemoreus*, is het al schemerig en zijn we genoodzaakt veel te gauw naar onze zin weer op

HEBELOMA
RADICOSUM BULL.

A. Middelhoek
9-11-'39

te breken. We zoeken met Schweers nog even naar *Clitocybe tarda*, een zwarte soort door hem daar eens gevonden, maar zonder resultaat. Na een korte pauze in een uitspanning bestijgen we ons busje weer, dat ons met een gezonde eetlust tijdig voor het diner in Hotel de Klok afzet, waarbij de pers „acte de présence” geeft door een plaatje aan ons te wagen.

Na het diner worden de microscopen uitgepakt, boeken aangesleept, en laat niemand zich onbetuigd om zijn deel bij te dragen tot de algemene activiteit.

De conversatiezaal van Hotel de Klok leent zich uitstekend tot een gezellig samenzijn en alles wordt gedaan, om het ons zo gemakkelijk mogelijk te maken.

De heer Reuvekamp demonstreert *Pleurotus olearius*, een soort, die in zuidelijke landen op olijfbomen groeit, en in de buurt van Deventer gevonden werd, waarschijnlijk op de wortels van de els. De volgende dag maken we een trip door het Buskersbos, ondanks 25 paar loerende ogen is de buit gering; aan alles is te merken, dat de zwammenflora nog niet tot volle ontwikkeling gekomen is. Voor de dames staat er echter een maaltje *Coprinus comatus*. Na de lunch is de tocht in plaats van naar het Korenburgerveen naar de omgeving van de Steengroeve. We maken de reis per meergenoemd busje. De tocht over de hei en door het bos is prachtig. We kijken heus niet alleen naar de grond.

Van de vondsten willen we memoreren *Pleurotus acerosus*, een tere, grijze soort, die zowel op de kale grond als tussen het mos op boomstammen groeit.

Ons medelid Reynders wordt verwend met primordiën van *Naucoria escharoides*. We laten hem in een bevallige houding in de modder uitgestrekt achter. Onze voorzitter, die de verantwoordelijkheid voor het achtergelaten schaap zwaar voelt drukken, tekent een eind verder op de grond een wegwijzer, door een ander artistiek bijgewerkt. Dit werkt uitmuntend, zodat we allen ter bestemder tijd afgeleverd worden. Aan het diner houdt de voorzitter een korte speech, hij besluit met te zeggen, dat hij veel geleerd heeft, nl. dat hij er niets van weet. De studie der zwammen maant inderdaad immer tot bescheidenheid, dat blijkt ten overvloede weer bij het bespreken en determineren van de vondsten, later op de avond.

Er blijken aanwezig ± 250 soorten, die juist omdat er weinig zeldzaamheden bij zijn, een goed idee geven van wat een streek gemiddeld op kan leveren. Ze alle op te sommen zou te ver voeren, we noemen slechts: *Lepiota seminuda*, *Tricholoma columbetta*, *Tr. leucocephalum*, *Tr. carneum*, *Clitocybe obsoleta*, *Mycena speira*, *Hygrophorus eburneus*, *Naucoria scolecina*, *Hebeloma radicosum*, *Gomphidius roseus*. Moeilijkheden levert zo'n stelletje nog maar genoeg op, en daarom zou het zeer wenselijk zijn, als alles eens terdege microscopisch doorgenomen werd. De meeste leden nemen echter wat hun onbekend of twijfelachtig voorkomt mee naar huis, om het nog eens duchtig onderhanden te nemen.

Alles bij elkaar een paar heerlijke dagen, doorgebracht in die prettige sfeer, welke kenmerkend voor de geest van onze vereniging is; dat ze vruchtbaar voor de deelnemers mogen zijn!

Enschedé.

A. MIDDELHOEK.

TRICHOLOMA INOCYBEOIDES PEARSON

Op 8 October 1938 vond ik in het „Heerenduin” bij IJmuiden een eigenaardig gedrongen zwam, die mij deed denken aan het geslacht *Inocybe*. Aanvankelijk schonk ik er niet veel aandacht aan en meende met een afwijking te doen te hebben. Doordat ik op ditzelfde terrein meerdere *Inocybe*-soorten gevonden had, welke mij onbekend waren, zond ik deze ter determinatie aan Dr Huijsman, die mij berichtte, dat er behalve *In. eutheles*, *maritima*, *squamata*, *decipiens* zich eenen heel bijzonder soort zwam bij bevond, nl. *Tricholoma inocybeoides* Pearson en dat deze soort juist in het Augustusnummer van de *Transactions British Myc. Society* door Pearson voor het eerst was beschreven. Ik vond drie exemplaren op een open plaats naast een sparrenbosch in louter duinzand bijna geheel verzonken, alleen de hoedjes staken een weinig boven het duinzand uit. Bijna waren zij mij dan ook ontgaan. De hoedjes hadden een diameter van 3 cm, terwijl de steeltjes ongeveer 6 cm lang waren. Deze steeltjes waren in verhouding tot de hoedjes opmerkelijk dik. De hoedjes waren vuilwit, eenigszins rose op de umbo. De steel was licht okerkleurig, vezelig gestreept, terwijl het steelvleesch bovenaan licht rose was en verder wit, vol-vezelig. De plaatjes waren vuilwit, later geelachtig. Later heb ik geprobeerd nog meerdere exemplaren te vinden, hetgeen mij niet gelukte en ook dit jaar heb ik ze nog niet aangetroffen, doch dit kan nog gebeuren.

Het „Heerenduin” is een mooi, uitgestrekt terrein, hoofdzakelijk duinbosch, ook veel oud hout, met een rijke zwammenflora, daar het nogal vochtig is. Het lijkt mij zeer geschikt om er eens een excursie met geschoolde mycologen te houden.

Velsen.

H. J. VAN DER LAAN.

HYMENOGASTER TENER (BERK), EEN NIEUW GESLACHT EN EEN NIEUWE SOORT VOOR NEDERLAND

Zoekend in een oud Querceto-Carpinetum, aan de Barneveldse Beek, waar in 't voorjaar veel *Sclerotinia tuberosa* groeit, vond ik plotseling op de grond een klein wit bolletje, dat bij doorsnede een truffel bleek te zijn en tevens een gemeen luchtje gaf (zoiets als verbrande gummie). Determinatie gaf *Hymenogaster tener* (Berk) als uitkomst, waarvan Ricken in zijn *Vademecum* ongeveer 't volgende vertelt:

„Silberweisz, glänzend, glatt und kahl, rundlich 1-2 cm. Fruchtmasse elastisch, wird gelblich-rot, mit engen Kammern. Sterile Basalpolster. Sporen: zitronenförmig mit sehr kurzem Stielrest, zartwarzig, 10-14 μ lang, 8-10 μ breit.” Hij behoort tot de Gasteromyceten; is dus een Basidiomyceet. De sporenmaten van dit exemplaar waren $\pm 16\mu$ lang en $\pm 11\mu$ breed, dus zoals opgegeven is bij Ricken. In de monografie van Masee en andere Engelse werken worden grotere maten opgegeven.

Ik vond de zwam op een met gras begroeid paadje. Ze was door een konijn opgegraven en zelfs bij zéér nauwkeurig onderzoek van de omgeving kon ik niet meer exemplaren vinden. De tijd van het jaar was

zeker al te laat voor deze kleine truffel, die voornamelijk in de maanden Juli (eind) tot October voorkomt.

Ongetwijfeld zullen oude bossen in de toekomst nog meer onderaardse schatten aan het licht brengen, als er maar gezocht kon worden in de bodem.

Baarn.

G. A. DE VRIES.

OMPHALIA PHILONOTIS (LASCH) QUEL.

Een nieuwe aanwinst voor onze flora

Half October 1937 vond ik in een klein veenterreintje aan de Oostkant van de Hortus Botanicus te Haren (Gr.) enkele donker gekleurde Omphalia's, die ik niet dadelijk thuis kon brengen. Hoewel de literatuur degenen, die de soorten van dit geslacht nader wil bepalen, nog al eens in de steek laat, bracht determinatie in dit geval echter vrij spoedig uitkomst in de vorm van *Omphalia philonotis* (Lasch) Quél. De beschrijving van deze soort, vooral die in het Omphalia-gedeelte van de „Atlas des Champignons de l'Europe” (Kavina en Pilat), klopte uitstekend met die der exemplaren uit de Hortus, maar aangezien het hier om een nieuwe aanwinst voor de Nederlandse fungi-flora ging, vertrouwde ik de diagnose pas voor 100%, toen ik van bevoegde zijde, nl. van de heren Huijsman en Schweers, wien ik materiaal had toegezonden, een nadere bevestiging van mijn vermoeden kreeg.

Om u het zwammetje maar dadelijk even voor te stellen, wil ik hier allereerst een korte beschrijving geven:

Hoed: tot 3 cm breed, meestal vrij diep genaveld, met iets omgebogen, gestreepte, soms licht gevoorde rand, dunvlezig, min of meer zijdeachtig glanzend, hygrophaan, donkerbruin tot bruinzwart.

Plaatsjes: vrij dik en smal, tamelijk wijd uiteen, sterk aflopend, grijsbruin.

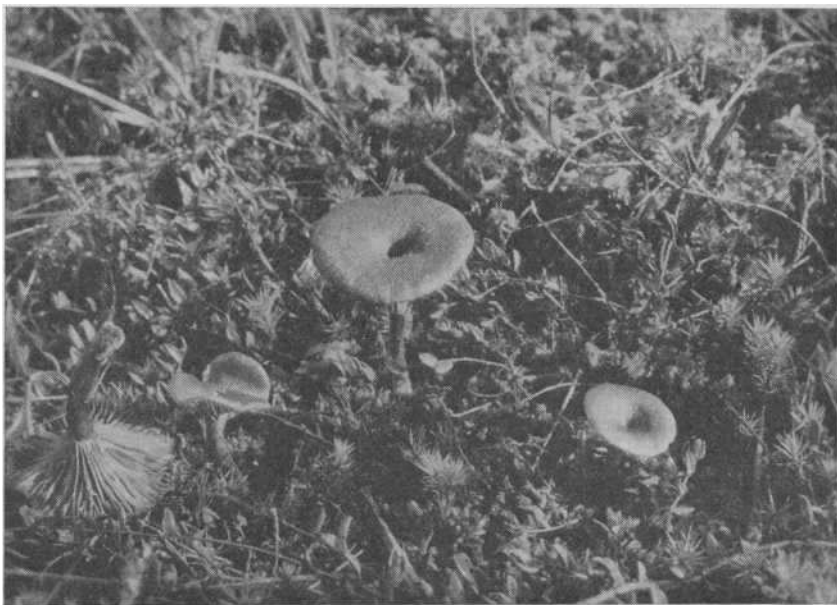
Steel: tot 5 cm lang, pijpachtig, meestal hol, vaak gekromd, soms afgeplat, glanzend, met iets verdikte, witvlokkige basis, bruinzwart.

Sporen: kort-elliptisch, doorgaans iets gekromd, wit, 4-5/6-8 μ .

Groeiplaats: vochtige plekken, veentjes en moerassen.

In de loop van October en November 1937 vond ik 10 à 15 exemplaren op een vochtig, met veenmos, dopheide, veenbes en lavendelheide begroeid, $\pm$ 20 m² groot terreintje (zie foto). Ook in 't najaar van 1938 was ze weer present in iets groter aantal, terwijl ik in de herfst van dit jaar ongeveer 40 stuks telde, zodat ze dus binnen dit kleine gebied goed vertegenwoordigd was.

Door de donkere tinten, vooral van hoed en steel in vochtige toestand (bij droogte is 't hele ding meer bruin van kleur), en de groeiplaats (meestal tussen Sphagnum) is deze Omphalia vrij goed getypeerd, maar valt overigens door de geringe atmetingen en het vaak verscholen zitten tussen de omringende planten, betrekkelijk weinig op. Verwisseling is eigenlijk alleen mogelijk met de op dergelijke plaatsen groeiende Omphalia sphagnicola (Berk.) Karsten, maar deze ziet er, vooral door de bredere lamellen, anders uit, is ook in vochtige toestand lichter bruin

van kleur en heeft, als microscopisch waarneembaar verschil, iets langwerpiger sporen.

Hoewel enkele auteurs (o.a. Quélet) beide soorten voor identiek houden, andere (o.a. Ricken, die m.i. in zijn „Blätterpilze” niet *O. philonotis*, maar *O. sphagnicola* beschrijft) laatstgenoemde als een variëteit van de eerste beschouwen, schijnen degenen, die er twee verschillende soorten van maken, het wel bij het rechte eind te hebben.

Hoe 't zij, het is een typisch, sierlijk paddestoeltje, dat als nieuweling in de rij der Nederlandse *Omphalia*'s lang geen slecht figuur maakt en waarvan de Harense Hortus, die meer interessante dingen op dat gebied levert, de primeur heeft gehad. Inmiddels kwam mij zo juist het tweede optreden van deze soort in ons land ter ore, nl. in 't *Sphagnum* van 't Genneperveen, waar eind October van dit jaar door Schweers een 8-tal exemplaren gevonden werden. Als het gebied, waar deze zwam voor kan komen, eens wat nauwkeuriger onderzocht wordt, zullen allicht meer vindplaatsen bekend worden en blijkt 't ding misschien helemaal niet zo zeldzaam te zijn. Het is in ieder geval wel de moeite waard, er eens naar uit te kijken.

Veendam.

DE VEYE.

BOLETUS AURIPORUS PECK 1872

Nadat deze Boleet in 1934 voor het eerst in Nederland gevonden was, zijn mij in 1935 twee nieuwe gevallen bekend geworden, dat hij was aangetroffen.

Deze gegevens heb ik indertijd verwerkt in een publicatie in dit blad (Fungus VII, fa. 2, 1-12-1935, p. 27-30, m. afb.).

Daarna zijn, voor zoover mij bekend, geen nieuwe vondsten gepubliceerd en het verheugde mij dan ook, dat deze mooie zwam tijdens de excursie van de Afd. Haarlem der Nederlandsche Natuurhistorische Vereeniging naar Naaldenveld (Aerdenhout) op 8 October jl. wederom te voorschijn kwam.

Het was een zeer typisch exemplaar. De kleverigheid van de hoedhuid was eerst bij natmaken duidelijk waar te nemen, doch de dennenaalden, die stevig op den hoed vastgeplakt zaten, vormden reeds van te voren het bewijs.

Het is een prettige eigenschap dezer soort, dat zij gemakkelijk droog te bewaren is. Het merkwaardige daarbij is, dat de opvallend mooi gele poriën bij het opdrogen haar kleur behouden; men zou het tegendeel verwachten.

Onderstaand volgt een samenvatting van de mij tot op heden bekende vondsten; te oordeelen naar de data groeit *Boletus auriporus* bij voorkeur in de eerste helft van October.

Omstreken Haarlem, 13-10-1934, leg. ?;

Gorssel, onder loofhout bij Hotel „De Eikenboom”. Leg. G. D. Swanenburg de Veye tijdens exc. N.M.V., dd. 6-10-1935;

Santpoort, Neethof. Leg. H. Boting, begin October 1935;

Aerdenhout, Naaldenveld, onder dennen, 8-10-1939. Leg. Mevr. F. G. J. van Beaumont-Geijl tijdens exc. Ned. Natuurh.Ver. afd. Haarlem

Haarlem.

G. L. VAN EYNDHOVEN

HET VOORKOMEN VAN DE WEIDECHAMPIGNON IN WESTELIJK NOORD-HOLLAND

Reeds vele malen hebben wij kunnen constateeren, dat een of andere zwam de voorkeur gaf aan een zekere standplaats en soms lukt het daarvoor een aanwijsbare reden te vinden, vooral als het specifieke boschbewoners betreft, doch in vele andere gevallen gelukt het niet een dergelijke reden aan te wijzen, tenminste nog niet.

Zoo heb ik reeds vroeger erop gewezen, dat op een weilandje in de buurt van Schagen de reuzenbovist ieder jaar regelmatig en in tamelijk groote aantallen te vinden is. In de twaalf jaren, dat ik nu in dit deel van Noord-Holland woon, heb ik ze ieder jaar gevonden. Ik kan ze als het ware op bestelling leveren.

Zelfs in dit seizoen, dat, voorzoover ik het hier beoordeelen kan, toch vrij arm aan paddestoelen is, zie ik ze weer van verre schitteren.

Op andere plaatsen tref ik ze vrijwel niet aan.

Bij mijn rondzwervingen hier is het mij verder opgevallen, dat de weidechampignon tamelijk sterk gebonden is aan een denkbeeldige lijn, die men zou kunnen trekken van Alkmaar, via Heerhugowaard, Oude-Niedorp, Schagen naar de Wieringerwaard.

Rijdt men langs die lijn, dan kan men er vrij zeker van opaan, als de climatologische omstandigheden niet te ongunstig zijn, dat men weidechampignons zal aantreffen en soms tamelijk veel, vooral dan tusschen Oude-Niedorp en den Wieringerwaard.

De streek Alkmaar-Helder is daarentegen heel arm, zoodat men er slechts bij groote uitzondering champignons op de weide zal aantreffen. Het weidegebied van den Polder „De Zijpe”, dat zeer uitgebreid is, wordt evenmin gefrequentieerd, terwijl de streek Alkmaar-Hoorn via Obdam eveneens vrij arm is, hoewel men plaatselijk weleens een champignon kan aantreffen.

Nu zou dit verschil in optreden niets bijzonders zijn als daarvoor een reden op te geven was b.v. wat betreft verschil in grondsoort, doch, hoewel er natuurlijk verschillen zijn, kan ik daarin toch geen lijn vinden. Tenzij het verschillen in de Ph van den grond zouden zijn, die natuurlijk zeer groot kunnen zijn.

Ook aan eventueele verschillen in beweiding en bemesting (ook de uitwerpselen der dieren) heb ik gedacht, doch ook daarin zie ik geen verschillen.

Wellicht, dat ook andere lezers van „Fungus” ervaringen op dit gebied hebben opgedaan, waaruit tenslotte misschien een conclusie zou kunnen worden getrokken.

St Pancras.

VAN HERWIJNEN.

FUNGI IN AMSTERDAM

Naar de vondsten hier in Amsterdam te oordeelen, is het volgens mij een gunstig jaar voor *Polyporus giganteus*. Reeds op drie plaatsen in de stad vond ik deze zwam of werd ze mij gemeld.

Twee exemplaren werden gevonden aan den voet van een iep en een aan den voet van den bekenden plataan (*Platanus occidentalis*) aan het Leidsche boschje.

In de literatuur vind ik vermeld bij Donk, op *Quercus* en *Fagus*, Rea somt op: beuk, iep, kastanje, eik en *Robinia*, bij Ricken op loofhout. Voor Nederland wordt dit dus uitgebreid met iep en plataan. Ten overvloede deel ik nog mede, dat de exemplaren van iep en plataan in het Herbarium van de Hortus Botanicus alhier aanwezig zijn. Ook van *Xylaria polymorpha* vond ik meerdere nieuwe vindplaatsen in onze parken. Een exemplaar vond ik tusschen het gras in het Vondelpark, schijnbaar op vermolmd hout.

Amsterdam.

H. KLEIJN.

PADDESTOELEN IN EEN CACTUSKAS

Half October stonden in een cactuskas enige exemplaren van *Cantharellus aurantiacus* tegen de buitenkant van een potje, dat in turfmolm staat. Bij uitnemen van het potje bleven de zwammen aan de pot vastzitten, terwijl ook mycelium aan de pot zat.

In diezelfde kas komt telkens in de turfmolm en in de aarde van de potten *Lepiota cristata* te voorschijn in prachtige exemplaren.

Amsterdam.

J. P. S. SMIT.

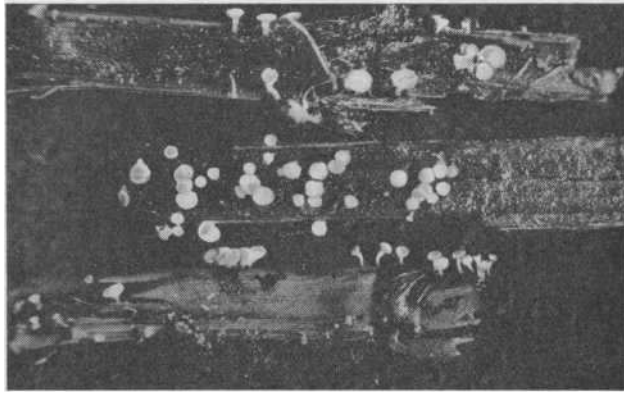
GLINSTERINGEN

Op 20 Juli, de veelomstreden datum, regen. De volgende dagen deden niet minder. En dus kwamen ze weer...

Begin Augustus zette het feest in. Onder een eik op nogal vette grond een mooi nummer van *Boletus cyanescens* (hier tot dusverre nog niet gevonden, meen ik). *Coprinus niveus* letterlijk overal waar mest onder ruigte lag.

Op 11 Augustus een volgroeide pluim van *Cordiceps militaris*. Dicht erbij drie feestuitgaven van *Isaria farinosa*. Rupsen en poppen werden blijkbaar weer ernstig in de wielen gereden.

Geopyxis cupularis, het gele bekertje, op meerdere plaatsen, doch

Helotium herbarum (ware grootte)

steeds onder brandnetels. Ascii en sporen klopten, de paraphysen waren, dunkt me, iets afwijkend. „Op zandige bosgrond” zegt v. d. Lek. „Auf sandigem, sonnigem Waldboden“ meent Lindau. Die twee ontlopen elkaar dus niet veel. De onze vonden we strijk en zet op tamelijk vette grond onder brandnetels. Was het een ander lid van de familie *Peziza*?

Helotium herbarum, zoveel we wilden, op oude stengels van waterzuring. De meeste zeer kort gesteeld, sommige weer meer langbenig (zie foto). Het kleine omgekeerde neuswarmertje *Cyphella capula* vonden we ook al (ja meneer de Redacteur, het was wéér op brandnetel!). *Humaria rutilans*, het oranje-rode schoteltje, dat we als regel laat in de herfst veelvuldig vonden op vette grond, was 12 Augustus reeds op 't appèl.

En om nu bij het kleine grut te blijven: de „wijnrankschimmel”, vermoedelijk *Botrytis gemella*, had hele brandnetelveldjes wit-gevlakt. Voor den schimmeljager was er rijke oogst.

Rijswijk (Z.H.).

R. KLEIN.

EEN MERKWAARDIGE GROEP VAN DE GEKRAAGDE AARDSTER
(GEASTRUM TRIPLEX JUNGH.)

Reeds eerder had ik gelegenheid, in de publicaties onzer Vereeniging over Aardsterren te schrijven, die in het bezit waren van een dubbel peristoom (Fungus VII, fa. 1, p. 7-8, 1-10-1935 m. afb.; Meded. XXIV, p. 36-37, Oct. 1937).

Het is mij in den loop der jaren opgevallen, dat deze afwijking speciaal bij *Geastrum triplex* voorkomt, aangezien ik bij de zeer vele exemplaren van andere soorten, die ik onder de oogen gehad heb, deze afwijking, op een enkele uitzondering na, nooit heb aangetroffen.

Zelfs is mij bij het bewerken van de Nederlandsche collecties voor mijn „Übersicht über die Verbreitung..." in Med. XXIV gebleken, dat het in Med. XI, p. 123-124 gepubliceerde en afgebeelde exemplaar (afkomstig uit Aerdenhout, Naaldenveld, Oct. 1920) niet behoort tot de daarvoor aangegeven soort *Geastrum fimbriatum* (= *rufescens* P.), doch eveneens tot *G. triplex*.

De vondst, die mij aanleiding geeft, dit stukje te schrijven, dateert van 21 Oct. 1939, Aerdenhout, Naaldenveld, leg. G. L. van Eyndhoven. In een droge greppel met een dikke laag bladeren trof ik een 20-tal Gekraagde Aardsterren aan, alle flinke, groote exemplaren, die in eikaars nabijheid stonden, verdeeld over een afstand van een paar meter. Of zij tot één mycelium behoorden, was moeilijk na te gaan, doch onmogelijk lijkt mij dit niet.

Het merkwaardige was, dat een aantal dezer zwammen opviel door het bezit van een langwerpige peristoom. Bij normale exemplaren is het peristoom cirkelvormig en omgeven door een cirkelvormigen hof. Bij 4 stuks nu, vond ik een langwerpige peristoom en bij 1 exemplaar twee geheel gescheiden peristomen.

De vraag doet zich nu voor: Moet men de ovale peristomen opvatten als een niet geheel ontwikkeld, of wel samenvloeiend dubbel peristoom en heeft dit mycelium individueel de eigenschap, vruchtlichamen met twee peristomen te vormen?

Of men hier van fasciatie moet spreken, is m.i. niet zeker. De endoperidia zelf zijn normaal van vorm en ook bij de exoperidia valt niets bijzonders waar te nemen. Alleen leert reconstructie, dat de jeugdvorm van het exemplaar met twee peristomen ook twee punten bezeten heeft. Volledigheidshalve laat ik eenige details volgen:

Normale exemplaren: Endoperidium diam. 25-35 mm, peristoom diam. 12-15 mm.

Exemplaren met langwerpige peristoom (de drie meest typische):

1. Endoper. 38 x 35 mm, peristoom 21 x 10 mm.

2. Endoper. 30 x 25 mm, peristoom 18 x 8 mm. In het midden vertoont de hof een kleine insnoering, die m.i. wijst op het begin van vorming van een dubbel peristoom.

3. Endoper. 30 x 27 mm, peristoom 15 x 12 mm.

Exemplaar met dubbel peristoom:

Endoper. 30 x 27 mm, beide peristomen 14 x 9 mm. Ieder peristoom bezit een eigen hof; de hoven liggen 5 mm van elkaar verwijderd. Ieder peristoom is langwerpige van vorm; de beide lange assen liggen zuiver in eikaars verlengde.

Haarlem.

G. L. VAN EYNDHOVEN.

VAN EEN EIKHAAS, DIE EEN BEUKHAAS BLEEK TE ZIJN

Toen Meulemeester, Schweers en ondergetekende op 16 October na afloop van de Winterswijkse excursie nog even een kijkje in het cycloonbos te Ruurlo namen, vonden we een mooi exemplaar van de eikhaas (*Polyporus frondosus*) aan de voet van een hoogbejaarde beuk. Hoewel deze zwam, die bijna altijd aan oude eiken voorkomt, volgens de literatuur ook aan ander loofhout te vinden moet zijn, is mij in ons land althans geen vondst op ander substraat dan de eik bekend. Mogelijk is *deze* waarneming dus de eerste van die soort en daarom zeker waard even gepubliceerd te worden. Voor meerdere berichten betreffende eikhazen, die hun eik ontrouw zijn geworden, houd ik mij aanbevolen.

DE VEYE

HOE DE PADDESTOELEN ONTSTONDEN

Cechisch verhaaltje in en uit het Esperanto vertaald

Op zekeren keer, toen onze Lieve Heer al rondtrekkende met zijn discipelen predikte in dorpen en steden, moesten ze, terwijl het zeer warm was, naar een vrij ver afgelegen dorp. Weinig proviand hadden ze medegenomen, waardoor ze ergen honger kregen.

Loopende langs velden, wegen en bosschen bleef de Heilige Petrus steeds achter, haalde van tijd tot tijd een groot stuk brood uit zijn kleederen vandaan. Stilletjes wilde hij dit brood nuttigen.

Maar Jezus begreep z'n zelfzuchtige bedoelingen en vroeg hem steeds iets, hem op deze wijze dwingende een antwoord te geven. Petrus zag geen andere mogelijkheid dan terstond stiekum achter z'n rug het hapje brood uit z'n mond te werpen. Dit moest hij steeds herhalen, totdat die inhalige Petrus zelfs het laatste brokje moest uitspuwen.

's Avonds toen de Heiligen terug gingen, toonde Jezus aan Zijn volgelingen, de nog nimmer geziene gewassen op de velden, langs de wegen en onder de boomen in het woud. Hij beval hen deze gewassen bij elkaar te zoeken en sprak: „Ziedaar en aanschouwt, want uit den mond ¹⁾ van Petrus kwamen deze zwammen, spijs voor ons en iedereen.”

Doch ook Satan, die snoodaard, kwam dit over die bizondere zwammen ter oore en handelde dienovereenkomstig. Hij ging op denzelfden weg, spuwde de gekauwde stukjes brood uit z'n duivelsche mond.

En ziedaar, ook uit deze stukjes groeiden paddestoelen, welke soms een zwarte stof bevatten of een onaangename geur of vreemde kleur hadden. Weer anderen waren walgelijk en zelfs doodelijk giftig.

En opnieuw moesten de menschen iets vermijden, wat de duivel geschapen had.

Hengelo.

M. G. J. MEIJER.

¹⁾ In de cechische taal is dit een woordspel en niet in onze taal weer te geven, want mond = in Cech. *huba*, en zwam = *houba*. Dus: uit de „huba” van Petrus kwamen „houba”.

FINANCIEEL OVERZICHT VEREENIGINGSJAAR 1938/1939

<i>Ontvangsten</i>		<i>Uitgaven</i>	
1. Batig saldo 1937/38 .	f 34,67	1. Lidmaatschappen..	f15,—
2. Contributies	- 954,25	2. Bibliotheek	89,34
3. Coolfonds	- 500,—	3. Periodieken '37/38 -	500,—
4. Coolfondsrente.....	- 7,20	4. Periodieken '38/39 -	508,37
5. Brakmanfonds	- 39,84	5. Prop.commissie . .	- 22,45
6. Verkochteuitgaven	- 21,90	6. Bestuursuitgaven -	132,78
		7. Diversen	- 41,86
		8. Batig saldo	- 248,06
	f 1557,86		f 1557,86

Tentoonstellingsfonds f38,27. *Coolfonds* is uitgeput. *Brakmanfonds* f 2000,— aandelen Ned. Staatsschuld 38 (Waarde aankoop f 1960,19).

De penningmeester,
J. R. MULLER.

SECRETARIAAT

Men gelieve er goede nota van te nemen, dat Secretaresse van de Ned. Mycol. Vereniging is:

Mej. J. P. S. Smit, Wanningsstraat 13, Amsterdam-Z (tel. 28000). Gedurende de vacaties der Middelbare scholen is haar adres: Van Lennepaan 6, Amersfoort (tel. 6764).

NIEUWE LEDEN

F. A. Horsthuis, Schoolstraat 46, Winterswijk.
G. Selhorst, Burgemeester Peecklaan 252, Schoorl (N.H.).
P. Meulemeester (student-lid), Kromme Nieuwe Gracht 30, Utrecht.

VERZOEK

Ondergetekende zou gaarne inlichtingen willen ontvangen betreffende het fabriekmatig verpakken en steriliseren van champignons. Ook literatuur hierover is welkom.

Utrecht, Biltstraat 100.

H. G. VAN ENDT.

VAN DEN REDACTEUR

Dank aan allen, die mij voor dit nummer van bijdragen voorzagen. De oogst was niet groot en dat nog wel vlak na de echte paddestoelenmaanden, maar mogelijk is dat een gevolg van de betrekkelijke armoede aan zwammen in dit najaar.

Voor het Maartnummer ontvang ik gaarne copy vóór 15 Februari a.s.

DE VEYE

INHOUD

Winterswijkse flitsen, door A. Middelhoek	17
Tricholoma inocybeoides Pearson, door H. J. v. d. Laan	20
Hymenogaster tener (Berk), door G. A. de Vries	20
Omphalia philonotis (Lasch) Quél, door de Veye	21
Boletus auriporus Peck 1872, door G. L. van Eindhoven	22
Het voorkomen van de weidechampignon in Westelijk Noord- Holland, door van Herwijnen	23
Fungi in Amsterdam, door H. Kleijn	24
Paddestoelen in een cactuskas, door Mej. J. P. S. Smit	24
Glinsteringen, door R. Klein	25
Een merkwaardige groep van de Gekraagde Aardster, door G. L. van Eindhoven	26
Van een eikhaas, die een beukhaas bleek te zijn, door de Veye	27
Hoe de paddestoelen ontstonden, door M. G. J. Meijer	27
Financieel overzicht	28
Secretariaat en nieuwe leden	28
Verzoek	28
Van den redacteur	28